

**ΑΡΤΑ, 26 ΜΑΡΤΙΟΥ 2022, ΗΜΕΡΑ ΜΝΗΜΗΣ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΟΣ
ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΚΙΣΕ ΒΙΚΤΩΡΑ ΕΛΙΕΖΕΡ**

Κυρίες και κύριοι,

Ας θυμηθούμε

...τους αδελφούς και τις αδελφές μας,
...τα κτίρια στην πόλη και τα σπίτια στο χωριό,
...τους γεμάτους κίνηση δρόμους της πόλης,
...τον απόμερο ξενώνα με τους λίγους επισκέπτες του,
...τον γέρο με το ρυτιδωμένο πρόσωπο,
...τη μάνα με το καθαρό της φόρεμα,
...την κόρη με τις πλεξούδες της,
...το βρέφος... το βρέφος...

Ας θυμηθούμε...

Τις χιλιάδες των Εβραϊκών Κοινοτήτων με τις οικογένειες τους,

...όλες τις φυλές του Ισραήλ που υπέστησαν την εξόντωση από τη ναζιστική θηριωδία στο Ευρωπαϊκό έδαφος

Ας θυμηθούμε...

τον άνθρωπο που πέθανε κραυγάζοντας
Τη μάνα που σφιχταγκάλιασε το μωρό της και τα χέρια της παρέλυσαν
Το μωρό που ψηλάφισε με τα δάκτυλα του και χάιδεψε τη ρόγα της νεκρής πιά
και άψυχης μάνας του.
Τα πόδια, τα πόδια που θέλησαν να ξεφύγουν
Να βρουν κάπου καταφύγιο,
Αλλά δεν υπήρχε δρόμος σωτηρίας πουθενά.

Είναι οι στίχοι από το ποίημα «Νιζκόρ», «Ας θυμηθούμε», του Αμπα Κόβνερ, επιζώντα του Ολοκαυτώματος, που μετανάστευσε στο Ισραήλ το 1947 και πέθανε το 1987.

Το Ολοκαύτωμα αντιπροσωπεύει τη μεγαλύτερη αποτυχία που γνώρισε ποτέ η ανθρωπότητα. Χαρακτηρίστηκε από τον συνδυασμό της τεχνικής αρτιότητας και της γραφειοκρατικής αποτελεσματικότητας που στόχο είχε την επίτευξη του απόλυτου κακού. Την εξόντωση του Εβραϊκού πληθυσμού της Ευρώπης, των Τσιγγάνων Ρομά και των «διαφορετικών» ανθρώπων.

Χωρίς να στέκεται μόνη της, αυτή η βαθιά θλίψη που καταπίνει λέξεις και σε αφήνει μουδιασμένο, είναι η ιστορία που ξεκινά από αυτή την κόλαση και τελειώνει με αυτό το εκπληκτικό φαινόμενο της ζωής. Ο Ισαάκ Μιζάν, και όλοι όσοι κατόρθωσαν να επιζήσουν και να αναγεννηθούν από τις στάχτες των αδελφών τους, συμβολίζουν αυτό ακριβώς το φαινόμενο. Είναι εδώ τα παιδιά του και τα εγγόνια του.

ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ, τα 6.000.000 Εβραίους, ανάμεσα τους 67.000 Έλληνες Εβραίους, θύματα της ναζιστικής θηριωδίας που εκτοπίστηκαν, βασανίστηκαν

και βάνουσα θανατώθηκαν στα γερμανικά στρατόπεδα συγκέντρωσης και εξόντωσης σε ολόκληρη την Ευρώπη. Με την Κοινότητα της Άρτας, και άλλες Εβραϊκές Κοινότητες, να αφανίζονται σχεδόν ολοκληρωτικά.

ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ τους συγγενείς μας, τους φίλους μας, τους γείτονές μας.

ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ, τους Δικαίους των Εθνών, όλους εκείνους που με κίνδυνο της ζωής τους βοήθησαν στη διάσωση συνανθρώπων τους που καταδιώκονταν μόνο και μόνο επειδή γεννήθηκαν Εβραίοι. Εκείνους που φώτισαν με την ανθρωπιά τους το σκοτάδι του φασισμού και του ναζισμού.

ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΥΜΕ, κάθε φορά που δάσκαλοι και μαθητές επισκέπτονται μαρτυρικούς τόπους, βλέπουν, ακούν, διαβάζουν και μαθαίνουν. Είναι το «φως» της μνήμης για να μην ξεχάσει η Ανθρωπότητα όσα απάνθρωπα γεγονότα συνέβησαν κατά τη διάρκεια του Ολοκαυτώματος, για να διαδοθεί ένα πανανθρώπινο μήνυμα ενάντια στη μισαλλοδοξία και τον αντισημιτισμό.

Κουβαλάμε μαζί μας όλα τα τραύματα του παρελθόντος των ανθρώπων μας, τις ραγισμένες ζωές, τους φρικτούς θανάτους. Αυτοί, είναι το ίδιο το παρελθόν μας, ζουν μέσα μας καθώς συνεχίζουμε το ταξίδι προς το μέλλον, την ελπίδα και τη ζωή. Και έτσι συμβαίνει με τα θύματα της Shoah, τις χαμένες ζωές, τις διαλυμένες κοινότητες, τις συναγωγές που βεβηλώθηκαν και πυρπολήθηκαν, τα ιερά κειμήλια κάηκαν και έγιναν στάχτη, τα παιδιά, ενάμιση εκατομμύριο παιδιά, μια ολόκληρη δολοφονημένη γενιά. Γιατί αρνούμαστε να αφήσουμε τον θάνατό τους να είναι μάταιος. Δεν ξεχνούμε και δεν θα σταματήσουμε ποτέ να θρηνούμε, και θα περπατάμε χωρίς φόβο, γιατί ενάντια σε αυτούς που επιλέγουν το μίσος και το θάνατο, εμείς επιλέγουμε την αξία της ζωής.